

Naslov:
Lachman, Harry

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Harry Lachman (29.06.1886. - 19.03.1975.), američki umjetnik, scenograf i filmski redatelj. Rođen je u La Salleu, Illinois. Lachman se školovao na Sveučilištu Michigan prije nego što je postao ilustrator časopisa i knjiga. Emigrirao je 1911. godine u Pariz. Radio kao redatelj u Francuskoj i Engleskoj.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Engleski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1886-1975 g.

Funkcije:
Redatelj

Naslov:
Chantal, Marcelle

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Marcelle Chantal (09.02.1901. - 11.03.1960.), francuska kazališna i filmska glumica.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1901-1960 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Rimsky, Nicolas

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nicolas Rimsky (18.02.1886. - 05.09.1941.), rusko-francuski filmski glumac i redatelj.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1886-1941 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Košuta, Leo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Leo Košuta (31.03.1922. - 25.12.2001.), književni povjesničar. Proučavatelj radova Marina Držića. U Rimu završio studij i doktorirao 1946. tezom o Marinu Držiću. Godine 1954. napustio mjesto asistenta Historijskog instituta JAZU u Zagrebu i emigrirao u Pariz, gdje je položio bibliotekarski ispit i zaposlio se Nacionalnoj biblioteci. Djela: "Siena nella vita e nell' opera di Marino Darsa" (objavljeno u ediciji "Ricerche slavistiche", 1961.) te "Pravi i obrnuti svijet u Držićevu Dundu Maroju" (prvotno objavljeno na talijanskom, a zatim na hrvatskom u splitskom časopisu "Mogućnosti", 1968.). Godine 1996. zajedno s Rankom Marinkovićem dodijeljena mu je nagrada "Držićev zlatni pečatnjak".

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1922-2001 g.

Funkcije:
Književni povjesničar

Naslov:

Drezga, Tihomil

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Tihomil Drezga (Šibenik, 10.12.1903. - Erie, Pennsylvania (SAD), 14.08.1981.), pravnik.

Godine 1922. maturirao u Šibeniku, pravne i političke znanosti studirao u Parizu, gdje je i doktorirao 1931. godine tezom "Les Problèmes Fondamentaux du Droit des Gens et la Cour Permanente de Justice Internationale". Od 1932. do 1937. kotarski sudac u Zagrebu i Đurđevcu, a od 1937. do 1941. odvjetnik u Zagrebu i Vrbovskom.

Tijekom rata (1941.-1945.) radio u Ministarstvu vanjskih poslova NDH, kao pročelnik Pravnog odsjeka kojeg je i utemeljio. U tom je razdoblju opremio bogatu knjižnicu s djelima iz međunarodnog prava i diplomacije koja je 1945. prenesena u Ministarstvo vanjskih poslova u Beogradu. Istodobno s radom u Ministarstvu vanjskih poslova, radio je i kao profesor međunarodnog prava na zagrebačkom Pravnom fakultetu.

Nakon rata osuđen na zatvorsku kaznu koju je do 1947. izdržavao u Staroj Gradiški. Godinu dana kasnije uspio je ilegalno prijeći u Italiju, gdje je 1949. završio vatikansku knjižničarsku školu. Od 1952. do 1955. živio u Los Angelesu, 1955-1956. predavao na Alliance College u Cambridge Springsu (Pennsylvania), 1956.-1965. profesor na Gannon College u Erieu te od 1965. do umirovljenja (1969.) ponovno na Alliance College.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1903-1981 g.

Funkcije:

Za vrijeme NDH uredio tri sveska "Međunarodnih ugovora NDH" 1941., 1942., 1943. (1942-1944), za boravka u Rimu u "L' Osservatore romano" objavio članke o položaju hrvatske države u međunarodnom sustavu Grgura VII. (1950) i o Hrvatima u talijanskoj književnosti (1951). Pisao je i o Gracijanovom dekretu i Hrvatima ("Studia Gratiana", 1956-1957), o međunarodno-pravnom aspektu slučaja Artuković ("Danica", 1951; "Hrvatska", 1951), o Papi Grguru VII. i hrvatskom kralju Dmitru Zvonimiru ("Hrvatska revija. Jubilarni zbornik" 1951-1975, 1975) i dr.

Naslov:
Juvančić, obitelj

Vrsta osobe:
Obitelj

Mjesto:
Ljubljana

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1873 g.

Naslov:

Auric, Georges

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Georges Auric (Lodève, 15.02.1899. - Pariz, 23.07.1983.), francuski skladatelj. Glazbu studirao u Montpellieru i Parizu na Konzervatoriju i u zavodu Schola cantorum (V. d'Indy). Oko 1918. utemeljio s Louisom Dureyem, Arthurom Honeggerom, Dariusom Milhaudom, Francisom Poulencom i Germaine Tailleferre skupinu Les Six. Autor je pretežito glazbe za kazalište i dugogodišnji uspješni skladatelj glazbe za film. Autor je glazbe svih Cocteauovih filmova te mnogih filmova svjetski poznatih redatelja (René Clair, Max Ophüls, William Wyler, Henri-Georges Clouzot), najveću popularnost stekle su njegove partiture iz filmova Moulin Rouge (1952.) Johna Hustona, Dobar dan tugo (Bonjour tristesse, 1957.) Otta Premingera i Volite li Brahmsa (Aimez-vous Brahms?, 1961.) Anatolea Litvaka. Skladao je i komornu glazbu (Imaginées, 1968–73.), glazbu za glasovir (Partita za dva klavira) i solo pjesme. Jedan od najistaknutijih pripadnika pariškoga društva i glazbenoga svijeta svojega doba.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Francuski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1899-1983 g.

Funkcije:

Skladatelj.

Naslov:
Vukmirica, Željko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Željko Vukmirica (11.10.1953. - 04.05.2025.), hrvatski glumac. Diplomirao na Akademiji za kazalište, film i televiziju 1976., nakon čega postaje član Teatra ITD i suosnivač kazališne radionice Pozdravi (Greetings). Među brojnim kazališnim komadima u kojima je nastupao u tom razdoblju bili su Ionescovi "Pozdravi", koji su postali kazališna uspješnica u Hrvatskoj te na gostovanjima u Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, Španjolskoj, Rusiji i Latinskoj Americi. Nakon godine provedene u Parizu, gdje se usavršavao kod Marija Gonzallesa na Akademiji scenskih umjetnosti, Vukmirica je sudjelovao u radu nekoliko kazališnih radionica nastupajući u predstavama s međunarodno priznatim kazališnim umjetnicima kao što su P. Brooke, E. Barba, J. Grotowsky, J. Lecoque, Theatre du Soleil i Cecilly Berry. Vrativši se u Zagreb, počeo je predavati na Akademiji za kazalište, film i televiziju, a zatim utemeljio Glumački studio pri Hrvatskome narodnom kazalištu u Splitu. Bio je i član ansambla Dramskoga kazališta Gavella u Zagrebu. Sudjelovao je u proizvodnji više od 200 TV emisija i cjelovečernjih filmova te bio koproducent filma "Nausikaja", nominiranog za Oscara 1996. godine. Nastupao je i u Teatru Exit u Zagrebu, u "Povijesti moje gluposti", jednoj od četiri monodrame, koje je sam napisao, režirao i producirao, a dvije je od njih izveo više od tisuću puta.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1953-2025 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

L'Herbier, Marcel

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Marcel L'Herbier (24.04.1888. - 28.11.1979.), francuski filmski redatelj i scenarist. Godine 1918. uključio se u profesionalnu kinematografiju kao scenarist i redatelj. Ugled je stekao trećim filmom Čovjek s pučine (L'Homme du large, 1920.), adaptacijom Balzacove novele. Predstavnik impresionističke struje, tzv. prve avangarde, protivnik komercijalizma, sklon eksperimentiranju, istaknuo se inovativnim djelima El Dorado (1921.), Don Juan i Faust (Don Juan et Faust, 1922.), pod utjecajem ekspresionizma, Neljudska (L'Inhumaine, 1923.; u tom su filmu pri izradbi spektakularnih dekora sudjelovali F. Léger i R. Mallet-Stevens), Pokojni Matija Pascal (Feu Mathias Pascal, 1925.), prema romanu L. Pirandella, i Novac (L'Argent, 1928.), prema romanu É. Zola. Karijera mu je počela slabjeti s dolaskom zvučnoga filma, pozornost je privukao jedino filmom Fantastična noć (La Nuit fantastique, 1942.). Režirao je 44 filma. Jedan je od utemeljitelja visoke filmske škole IDHEC.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Francuski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1888-1979 g.

Funkcije:

Redatelj

Naslov:
Bregović, Goran

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Goran Bregović (22.03.1950.), bosanskohercegovački gitarist i skladatelj. Kao tinejdžer počeo svirati gitaru, 1969. pridružuje se sastavu Kodeksi, zatim skupini Jutro iz koje početkom 1974. nastaje Bijelo dugme. Samostalno debitira 1976. albumom Goran Bregović (djelomično ispunjen skladbama iz repertoara Jutra i Bijelog dugmeta), na kojem ga prate članovi matičnoga sastava. Započevši skladati i filmsku glazbu, na pulskome festivalu nagrađen je Zlatnom arenom za glazbu u filmu Kuduz (Ademir Kenović, 1990.), a međunarodnu reputaciju stekao je glazbom za filmove Emira Kusturice (Dom za vešanje, 1988.; Arizona Dream, 1993.; Underground, 1995.). Od ranih 1990-ih živi u Parizu, ostvarivši međunarodnu suradnju s redateljima Patriceom Chéreauom (Kraljica Margot – La reine Margot, 1994.), Philippeom Rousselotom (Zmijin poljubac – The Serpent's Kiss, 1997.) i dr.; skladao je glazbu za hrvatske filmove Čaruga (Rajko Grlić, 1991.), Je li jasno, prijatelju? (Dejan Aćimović, 2000.) i Karaula (R. Grlić, 2006.). Glazba mu je ekstenzivno korištena u filmu Borat! (Larry Charles, 2006.). Surađuje i s uglednim svjetskim glazbenicima, nerijetko koristeći prearanžirane skladbe, izvorno pisane za Bijelo dugme. Potkraj 1990-ih osniva Orkestar za svadbe i sprovode (engleski Wedding and Funeral Orchestra), ambicioznu, široko postavljenu skupinu glazbenika koja uključuje trubače, gudačku sekciju, muški zbor, bugarske pjevačice, povremene semplove i elemente simfonijskog orkestra. S tom postavom redovito promovira glazbeno naslijeđe Balkana, izvodeći i vlastite skladbe, postavši sudionikom globalne glazbene scene (world music).

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1950 g.

Funkcije:
Skladatelj

Naslov:

Biscot, Georges

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Georges Biscot (15.09.1889. - 18.12.1944.), francuski filmski glumac. Glumio je u nekih 28 filmova između 1916. i 1944. godine. Najčešće je glumio komične i karakterne uloge.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Francuski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1889-1944 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Piel, Harry

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Harry Piel (12.07.1892. - 27.03.1963.), redatelj, scenarist, producent, glumac i prva njemačka akcijska zvijezda. U dobi od 19 godina odselio je u Pariz gdje je upoznao redatelja Léonca Perreta koji mu dogovora posao u filmskoj kompaniji Gaumont za koju je Piel napisao prvi scenarij. Filmom Schwarzes Blut (1912.) debitirao je kao redatelj. Nastavio je režirati snimivši Der Triumph des Todes (1912.), Ein Millionenraub (1914.), Die grosse Wette (1915.), Die Abenteuer des Kapitän Hansen (1917.) i Die Krone von Palma (1919.) opredijelivši se za žanr akcijskog filma. Prvu glumačku ulogu ostvario je 1919. u filmu Der grosse Unbekannte. Zbog brojnih eksplozija kuća i mostova u filmovima dobio je nadimak dinamični redatelj, a izvodeći mnoge vratolomije kao glumac dobio je i status zvijezde akcijskog filma. Prijelaz s nijemoga na zvučni film odradio je glatko snimivši Schatten der Unterwelt (1931.), Johnny stiehlt Europa (1932.), Ein Unsichtbarer geht durch die Stadt (1933.), Der Dschungel ruft (1936.) i Sein bester Freund (1937.). Tada su ga snašle političke neprilike - njegova produkcijska kuća, osnovana 1921. godine, nacionalizirana je, a nakon rata engleski sud ga je osudio na šest mjeseci zatvora i proglasio mu zabranu rada do 1949. godine. Osnovao je novu produkcijsku kuću 1950. godine s kojom je snimio Der Tiger Akbar (1951.) i Gesprengte Gitter (1953.). Ipak, ti mu filmovi nisu donijeli prijašnji uspjeh te se početkom šezdesetih prošlog stoljeća povukao s filma.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Njemački

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1892-1963 g.

Funkcije:
Glumac, redatelj

Naslov:
Lehmann, Maurice

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Maurice Lehmann (14.05.1895. - 17.05.1974.), francuski glumac, redatelj i producent. Godine 1956. imenovan je predsjednikom žirija na Filmskom festivalu u Cannesu.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1895-1974 g.

Funkcije:
Redatelj

Naslov:
Ivšić, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Ivšić (28.07.1887. - 06.02.1972.), ekonomist i sociolog. Studirao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu (KBF) u Zagrebu. Za svećenika zaređen 1911. godine, a 1920. imenovan predavačem na KBF-u. Studirao ekonomiju i sociologiju u Parizu, gdje je i doktorirao 1922. godine. Nakon toga nastavio usavršavanje u Münchenu. Od 1924. do 1945. radio na Ekonomskoj komercijalnoj visokoj školi u Zagrebu, gdje je 1932. imenovan redovitim profesorom političke ekonomije. U tri navrata (1934-35., 1935-36. i 1944-45.) na istom je učilištu bio dekan. Godine 1947. osuđen je na dvije godine zatvora i privremeni gubitak svih građanskih prava.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1887-1972 g.

Funkcije:
Bio je urednik (gospodarstvo) u "Hrvatskoj enciklopediji" (I-V), te autor niza natuknica. Surađivao je u prvom svesku "Naše domovine" (1943.), a pisao je i za mnogobrojne časopise i novine: "Hrvatsko kolo", "Hrvatski narod", "Nezavisna Država Hrvatska", "Ustaška mladež", "Gospodarski glasnik", "Gospodarstvo" i dr.).

Naslov:

Deči, Josip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Josip Deči (Stari Sivac kraj Sombora (Srbija), 01.07.1904. - Zagreb, 18.07.1985.), skladatelj i glazbeni pisac. Diplomirao pravo na Zagrebačkom sveučilištu 1931. godine. Kompoziciju studirao privatno kod J. Gotovca (1924./1925.), a potom u pariškoj Scholi cantorum u V. d'Indyja (1926. - 1928.), usavršavao se na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kod B. Berse. Od 1932. do 1957. kao pravnik radio u PTT Zagreb. Usporedo s tim poslom bavio se skladanjem zabavnoglazbenih kazališnih djela: opereta, glazbenih komedija i dječjih glazbenih igrokaza. Skladao je 22 djela spomenute vrste.

Najveće je uspjehe postigao tridesetih godina prošlog stoljeća operetama "Uskrsna pisanica", "Moj dragi poštar" i "Čudo od djeteta". Na stihove D. Domjanića skladao je stotinjak solo-popjevaka te 6 zbornih pjesama. Pisao je i filmsku glazbu. Godine 1931., prvi u nas, snimio je kratki eksperimentalni zvučni film "Don Juanova zaručnica", a sljedeće godine skladao glazbu za prvi hrvatski cjelovečernji zvučni film Melodija 1000 otoka. Tekstove o glazbi objavljivao je u "Matičinom iseljeničkom kalendaru" (1958. i 1959.).

Surađivao je i u nizozemskoj "Algemene Muzikencyclopédie" (1957. - 1972.), napisavši tristetinajak članaka o glazbenicima s područja bivše Jugoslavije.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1904-1985 g.

Funkcije:

Skladatelj

Naslov:
Iveković, Mladen

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mladen Iveković (Zagreb, 01.03.1903. - Zagreb, 18.12.1970.), političar. Studirao pravo u Zagrebu i Parizu. Bio je pokretač i urednik legalnih listova KPJ (Pregled, Odjek i dr.). Godine 1935. sekretar Glavnog inicijativnog odbora Jedinstvene radničke stranke. Uhićivan i zatvaran 1936. i 1938. godine. Godine 1941. ilegalno djelovao u Zagrebu, a na početku 1942. zatvoren u koncentracijski logor u Jasenovcu iz kojega je iste godine oslobođen zamjenom. Član Izvršnog odbora AVNOJ-a, i član ZAVNOH-a, ministar u prvoj narodnoj vladi Hrvatske. Od 1946. do 1958. radio u diplomatskoj službi. Delegat FNRJ pri Međunarodnoj agenciji za reparacije u Bruxellesu (1946.), poslanik u Italiji (1947. - 1951.), ambasador u SR Njemačkoj (1952. - 1956.). Od 1956. do 1958. podsekretar u Sekretarijatu vanjskih poslova FNRJ, a od 1958. - 1962. predsjednik Saveznog vijeća Narodne skupštine FNRJ. Član CK SKH.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1903-1970 g.

Funkcije:
U djelu "Hrvatska lijeva inteligencija" I. i II., (Zagreb, 1970.) sa suradnicima (J. Martinović, V. Bratulić, M. Vaupotić, V. Mađarević, J. Bručić, I. Ramljak i dr.) iznio kompleksnu sliku odnosa između inteligencije, radničkog pokreta i Komunističke partije od 1918. do 1945. godine.

Naslov:
Ozeray, Madeleine

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Madeleine Ozeray (Bouillon-sur-Semois, 13.09.1908. - Pariz, 29.03.1989.), francuska glumica belgijskog podrijetla. Kao kazališna glumica nastupala je u Bruxellesu, a od 1933. u Parizu, gdje se u kazalištu L. Jouveta istaknula kao interpretatorica drama J. Giraudoux (Trojanskoga rata neće biti, Ondina). Nastupala je i u više filmova F. Langa, P. Chenala, J. Duviviera i M. Ophülsa.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1908-1989 g.

Funkcije:
Glumica.

Naslov:

De Havilland, Olivia

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Olivia de Havilland (01.07.1916. - 26.07.2020.), britansko-američka glumica. Otkrio ju je Max Reinhardt i 1935. povjerio joj ulogu u kazalištu te potom na filmu San ivanjske noći (A Midsummer Night's Dream). Popularnost je postigla s osam filmova kompanije Warner Bros, realiziranih do 1941., u kojima je bila partnerica Errola Flynna, te ulogom u spektaklu Zameo ih vjetar (Gone With the Wind, 1939.) Victora Fleminga. U početku je tumačila uloge lojalnih "dobrih prijateljica", a poslije se isticala karakternim ulogama koje su joj donijele dva Oscara: u Svakom svoje (To Each His Own, 1946.) Mitchella Leisena i Nasljednica (The Heiress, 1949.) Williama Wylera; na festivalu u Veneciji dobila je nagradu za glavnu ulogu u filmu Zmijsko leglo (The Snake Pit, 1948.) Anatolea Litvaka, za koju je također nominirana za Oscara. Od sredine 1950-ih živjela je u Parizu i rijetko nastupala na filmu i televiziji, katkad i u kazalištu (Broadway), ostvarivši posljednju ulogu 1988. godine.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Engleski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1916-2020 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:

Alexeieff, Alexandre

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Alexandre Alexeieff (01.08.1901. - 09.08.1982.), francuski filmski animator, redatelj i slikar ruskoga podrijetla. Od 1921. živio je uglavnom u Parizu. Sa suprugom Claire Parker (1904.–1981.) osmislio je igličasti ekran, animacijsku tehniku izravnog crtanja na vrpci, kojim je realizirao njihove najpoznatije filmove.

Mjesto:

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Francuski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1901-1982 g.

Funkcije:

Animator i redatelj

Naslov:
Berley, André

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
André Berley (13.01.1880. - 27.11.1936.), francuski glumac.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1880-1936 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Millot, Charles

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Charles Millot (pravo ime Veljko Milojević, 23.12.1921. - 06.10.2003.), francuski filmski, kazališni i televizijski glumac podrijetlom iz Hrvatske. Završio gimnaziju u Bjelovaru. Glumačku karijeru otpočinje 1944. u Novom Sadu u drami Na dnu M. Gorkog (istu ulogu igra nakon 20 godina u Parizu). Godine 1946-51. studira glumu i režiju na pariškom konzervatoriju, a 1951-56. član je Comédie-Française (uz M. Casarès, jedini je stranac u angažmanu). Nakon toga djeluje i u dr. francuskim kazalištima, najviše se ističući u klasičnom repertoaru. Od 1956. glumi na televiziji, a 60-ih godina otpočinje i filmsku karijeru. Izrazit karakterni glumac širokog dijapazona, najčešće tumači sporedne uloge — uvijek vrlo istaknute. Uspjela ostvarenja dao je i u mnogim jugoslavenskim filmovima: Bitka na Neretvi (1969.), Atentat u Sarajevu (1975.), Čovjek koga treba ubiti (1979.), Visoki napon (1981.), Veliki transport (1983.) i Obećana zemlja (1986.) V. Bulajića, U gori raste zelen bor (1971.) A. Vrdoljaka, Seljačka buna 1573. (1975.) i Banović Strahinja (1981.) V. Mimice, Tajna Nikole Tesle (1980.) K. Papića, Ujed anđela (1984.) L. Zafranovića te Crveni i crni (1985.) M. Mikuljana. Do 1987. nastupio je u više od 120 filmova.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1921-2003 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Malec, Ivo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivo Malec (30.03.1925. - 14.08.2019.), hrvatski skladatelj i glazbeni pedagog. Studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i na Pariškome konzervatoriju. Godine 1952–53. bio je direktor Opere u Rijeci. Od 1972. do 1990. predavao je kompoziciju na Pariškome konzervatoriju. Nositelj je više francuskih nagrada i odlikovanja. Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo 2012., ali ju nije prihvatio. Malec je podjednako uspješan kao skladatelj akustičke i elektroakustičke glazbe. Njegov istančan osjećaj za instrumentalne boje iskazuju već Pokret u boji (1959.) i Sigma (1963.), obje za orkestar, te Minijature za Lewisa Carolla za komorni ansambl (1964.). Profinjenim smislom za detalje u pjesničkome predlošku već je 1953. uglazbio pjesme R. Ivšića iz zbirke Tanke (Radovanove pjesme, za glas i klavir, 1953.), što će se poslije odraziti u stalnom zanimanju za eksploataciju glasa, bez obzira na to je li riječ o izvanglazbenome sadržaju ili ne (npr. Mavena, konkretna glazba na tekst R. Ivšića, 1956.; Kantata za nju – Cantate pour elle, za glas, harfu i vrpcu, 1966.; Oral, za recitatora i orkestar, 1967.; Dodécaméron, za 12 solističkih glasova, 1970.; Vox, vocis, za 3 ženska glasa i instrumentalni ansambl, 1979.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1925-2019 g.

Funkcije:
Skladatelj

Naslov:
Anet, Claude

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Claude Anet (28.05.1868. - 09.01.1931.), francuski književnik. U mladosti istaknuti tenisač, pobjednik Međunarodnoga prvenstva Francuske 1893. godine. Pisao romane, drame, putopise i memoare. Glavna djela: U Perziju automobilom (1906.), Ruska revolucija (1917–20.), Ariane, mlada Ruskinja (1920.), Kad se zemlja tresla (1921.), Gospođica Bourrat (1924.), Mayerling (1930.) i dr.

Mjesto:
Pariz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Francuski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1868-1931 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:

Horvat, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Horvat (Petrinja, 24.07.1928. - Krapinske Toplice, 18.12.2003.), ekonomist, političar i pedagog.

Gimnaziju završava u Požegi, gdje je tri godine uređivao gimnazijski zbornik 'Naše znanje'. Od 1941. sudjeluje u ilegalnom radu, a sa 1944. odlazi u partizane i sudjeluje u NOB-u. Studirao je tehniku, ekonomiju i filozofiju na Sveučilištu u Zagrebu, te je 1952. diplomirao, a 1955. doktorirao na Ekonomskom fakultetu. Doktorat stiže 1959. i na Sveučilištu u Manchesteru (Ujedinjeno Kraljevstvo), a specijalizirao je 1964-65. na Sveučilištu Harvard i Institutu za tehnologiju Massachusetts u SAD kao stipendist Fordove zaklade. Radio je kao asistent i znanstveni suradnik Instituta za naftu i Ekonomskog instituta u Zagrebu (1950. - 1955.), a od 1955. radi u Saveznom zavodu za privredno planiranje u Beogradu, u kojem je 1958. osnovao Odjel za ekonomska istraživanja i metodologiju planiranja. Taj odjel 1963. postaje Jugoslavenski institut za ekonomska istraživanja, a 1969. mijenja naziv u Institut ekonomskih nauka. Horvat je bio prvi direktor Instituta, sve do ostavke koju podnosi 1970. godine. Od 1962. radi kao izvanredni profesor Sveučilišta u Beogradu, a od 1975. redoviti je profesor na Fakultetu za vanjsku trgovinu u Zagrebu (od 1982. Ekonomski fakultet).

Predavao je ekonomsku analizu, političku ekonomiju socijalizma, privredno planiranje, ekonomsku teoriju i komparativne ekonomske sustave. Gostovao je na velikom broju sveučilišta diljem svijeta (SAD, Njemačka, Francuska, Češka, Čile, Tanzanija, Kanada, Kina...), te je ujedno održao predavanja i kraće tečajeve na osamdesetak instituta, akademija i sveučilišta u Europi, Sjevernoj i Latinskoj Americi, Africi i Aziji. Autor je tridesetak knjiga i više stotina članaka u domaćim i stranim znanstvenim časopisima i enciklopedijama. Djela su mu prevedena na sedamnaest jezika. Temeljna značajka Horvatovog znanstvenog rada je široko područje zanimanja. Počeo je s ekonomikom industrije nafte koju je analitički razvija s gledišta mikroekonomije i njezina društveno-ekonomskog značaja. Baveći se društvenim privrednim planiranjem sintetizirao je važna svjetska teorijska dostignuća. Dio rezultata tih istraživanja bila je ideja o centralnom investicijskom fondu kao načinu usmjeravanja privrednog razvoja i prijedlozi o financiranju razvoja nerazvijenih područja. Privredna recesija 1961. potaknula je Horvata na preorijentaciju s planskih na sistemska pitanja – analizu mehanizma i funkcioniranja privrednog sustava koja je vodila do uočavanja i utvrđivanja cikličnosti privrednih kretanja. Glavno mu je djelo "Politička ekonomija socijalizma" u kojem je predložio ekonomska, socijalna i politička rješenja. Inačica na engleskom jeziku proglašena je knjigom godine u SAD, a američki ekonomisti nominirali su ga 1983. na temelju te knjige za Nobelovu nagradu. Knjiga "Towards the theory of planned economy" potaknula je američki ekonomski časopis Economic Review da lansira termin "marksizam-horvatizam".

Horvat je prvi primijenio matematičke metode i druga sredstva moderne ekonomske analize u jugoslavenskoj ekonomiji. Bio je voditelj jugoslavenske delegacije na prvom zasjedanju Odbora UN-a za industrijski razvoj (1961.), te je pod njegovim predsjedništvom izrađen prijedlog da se osnuje UNIDO (Organizacija UN-a za industrijski razvoj). Bio je član velikog broja međunarodnih ekonomskih organizacija, udruženja i redakcija ekonomskih časopisa, te osnivač i predsjednik Međunarodnog udruženja za ekonomiku samoupravljanja. Bio je i osnivač i dugogodišnji urednik časopisa Ekonomska analiza, koji je kasnije promijenio naziv u Economic Analysis and Worker's Management. Sudjelovao je na velikom broju znanstvenih skupova u zemlji i inozemstvu. Radio je i kao ekonomski savjetnik predsjednika Saveznog izvršnog vijeća SFRJ, vlada Perua, Bangladeša, Brazila i predsjednika turske vlade.

Politički rad B. H. započinje kao omladinski rukovodilac Ujedinjenog

saveza antifašističke omladine Hrvatske u Požegi i član tamošnjeg odbora Narodne fronte. Na radnim akcijama 1945. - 1946. proveo je devet mjeseci. Na fakultetu postaje član SKOJ-a i KPJ. Na drugoj godini studija biva isključen iz Partije, no uskoro je rehabilitiran i članom ostaje do 1990. godine. Jedan je od osnivača Udruženja za jugoslavensku demokratsku inicijativu 1989., prvog nezavisnog političkog udruženja u SFRJ. Tijekom 1990. član je rukovodstva SKH-SDP i njegove "vlade u sjeni". Nakon što krajem 1990. napušta SDP, ponovno se politički angažira 1992. kao osnivač i predsjednik Socijaldemokratske unije, stranke nastale spajanjem Saveza reformista Hrvatske i Lige socijaldemokrata. Tu je dužnost obnašao do 1995., te ponovo u razdoblju 1998. - 2000. godine. Također je bio član Predsjedništva i Glavnog odbora društva "Josip Broz Tito" iz Zagreba. Znanstvena biografija B. H. objavljena je u desetak međunarodnih biografskih leksikona. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, od kojih se ističu nagrada za najbolji rad iz statistike koju je dodijelilo Statističko društvo iz Manchester (1958.); Nagrada 'Mijo Mirković' Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1986.); zbornik u čast B. H. (2000.) i počasna titula profesora emeritusa Sveučilišta u Zagrebu (2003.).

Mjesto:

Beograd

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1928-2003 g.

Funkcije:

Ekonomist, političar i pedagog

Naslov:

Smith Pavelić, Ante

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ante Smith Pavelić (Zagreb, 28.02.1903. – Fort Worth, SAD, 13.01.1988.), političar i povjesničar.

Sin Ante Pavelića st. (zubara). U Zagrebu je 1920. završio klasičnu gimnaziju i 1925. doktorirao pravo temeljem rigorozna. Kao jugoslavenski diplomatski službenik radio je u Rimu, Švicarskoj, Chicagu, New Yorku, San Franciscu. Podržavao je politiku bana Šubašića i zalagao se za promicanje političkog položaja Hrvata, surađujući pritom s Bogdanom Radicom. No, s odbijanjem preseljenja izbjegličke vlade u Jugoslaviju biva izbačen iz jugoslavenske diplomatske službe. Živio je u Parizu, New Yorku i Fort Worthu. U iseljeništvu je radio na stvaranju zajedničke i glavne hrvatske iseljeničke organizacije. Preuzeo je suprugino prezime Smith kako ga se ne bi miješalo s ustaškim poglavnikom. Surađivao je u Slobodnoj riječi, Hrvatskoj reviji, Croatia Press te u hrvatskom programu na Radio Madridu.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1903-1988 g.

Funkcije:

Političar i povjesničar.